

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšera a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **R. F.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha, v řízení o nesouhlasu Krajského soudu v Ostravě s postoupením věci, která je u něj vedena pod sp. zn. 17 Ad 2/2021,

t a k t o :

Nesouhlas Krajského soudu v Ostravě s postoupením věci, která je u něj vedena pod sp. zn. 17 Ad 2/2021, **je důvodný**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě (dále též „krajský soud“) předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí svůj nesouhlas s postoupením věci od Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“).

[2] Krajský soud v podání obsahujícím nesouhlas s postoupením zrekapituloval, že žalobce v předmětné věci dne 24. 2. 2020 podal žalobu k Obvodnímu soudu pro Prahu 5 (dále též „obvodní soud“). Obvodní soud usnesením ze dne 24. 7. 2020, č. j. 5 C 126/2020 - 16, řízení o této žalobě zastavil podle § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „o. s. ř.“), a věc postoupil Městskému soudu v Praze, přičemž žalobce poučil o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví k městskému soudu. Žalobce však na uvedené usnesení nereagoval a správní žalobu nepodal.

[3] Dle krajského soudu před městským soudem nebylo ve věci žalobce řízení zahájeno, neboť městskému soudu nedošla žaloba. Městský soud tak ani nebyl oprávněn věc postoupit krajskému soudu s odkazem na jeho místní příslušnost k řízení ve věci žalobce, neboť tak lze dle § 7 odst. 6 s. ř. s. učinit pouze tehdy, *není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný* (zvýrazněno krajským soudem, pozn. NSS). Krajský soud je proto přesvědčen, že jelikož návrh nebyl podán, nelze o místní příslušnosti rozhodovat.

[4] Nejvyšší správní soud shledal, že nesouhlas krajského soudu je důvodný.

[5] Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce žalobou podanou u okresního soudu brojil proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, tj. proti rozhodnutí správního orgánu. Okresní soud proto postupoval v souladu s § 104b odst. 1 o. s. ř., který stanoví, že *náleží-li věc do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle zvláštního zákona věci správního soudnictví, soud řízení*

zastaví. V usnesení o zastavení řízení musí být navrhovatel rovněž poučen o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví. Okresní soud tedy řízení o žalobě zastavil, věc postoupil městskému soudu jako správnímu soudu I. stupně a poučil žalobce o možnosti podat proti rozhodnutí správního orgánu žalobu ve správním soudnictví, konkrétně k Městskému soudu v Praze, a to do jednoho měsíce od doručení daného usnesení. Žalobce však této možnosti nevyužil a správní žalobu proti předmětnému rozhodnutí správního orgánu nepodal.

[6] V dané věci tedy neexistoval řádný návrh na zahájení řízení před správním soudem, a neexistoval tudíž ani důvod pro zahájení řízení. Městský soud přesto řízení zahájil, resp. vyvolal svým postupem u účastníků dojem, že považoval věc za řádně zahájenou žalobou ze dne 24. 2. 2020 (viz poučení na č. l. 22 spisu, kterým městský soud žalovaného informoval o zahájení řízení o dané žalobě a vyzval jej k vyjádření k této žalobě). Následně městský soud věc postoupil krajskému soudu k rozhodnutí s odkazem na svou místní nepříslušnost.

[7] Nejvyšší správní soud shledal, že jelikož v daném případě neexistoval řádný návrh na zahájení řízení před správním soudem a neexistoval tedy důvod pro zahájení řízení, městský soud pochybil, jestliže řízení o neexistujícím návrhu zahájil. S ohledem na to, že řízení nemělo být zahájeno, nebyl ani důvod věc postupovat k vyřízení jinému soudu (ke stejným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 4. 12. 2020, č. j. Nad 176/2020 - 41, či usnesení ze dne 6. 4. 2017, č. j. Nad 146/2017 - 28).

[8] Nejvyšší správní soud tedy považuje nesouhlas Krajského soudu v Ostravě s postoupením věci za důvodný. Věc se proto vrací Městskému soudu v Praze k dalšímu postupu, kdy soud žalobci vhodným způsobem sdělí, že řízení o správní žalobě v jeho věci nebylo zahájeno. Nejvyšší správní soud pro žalobce dodává, že žádost o přiznání invalidního důchodu, které se spor s žalovanou týkal, lze podat znovu; rozhodování o žádosti nebrání překážka věci rozhodnuté (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2009, č. j. 4 Ads 43/2008 - 60).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2021

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu